

Wtorek, 24 października 2017 r.

P8_TA(2017)0390

Kontrola wydatkowania i monitorowanie gospodarności w realizacji unijnych programów gwarancji dla młodzieży**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 24 października 2017 r. w sprawie kontroli wydatkowania i monitorowania gospodarności w realizacji unijnych programów gwarancji dla młodzieży (2016/2242(INI))**

(2018/C 346/15)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 145, 147, 165, 166 i art. 310 ust. 5 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
  - uwzględniając Protokół nr 1 w sprawie roli parlamentów narodowych w Unii Europejskiej,
  - uwzględniając protokół nr 2 w sprawie stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności,
  - uwzględniając zalecenie Rady z dnia 22 kwietnia 2013 r. w sprawie ustanowienia gwarancji dla młodzieży ⁽¹⁾,
  - uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1304/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Społecznego i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1081/2006 ⁽²⁾ oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/779 z dnia 20 maja 2015 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1304/2013 w zakresie dodatkowej kwoty początkowych płatności zaliczkowych wypłacanych na rzecz programów operacyjnych wspieranych w ramach Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych ⁽³⁾,
  - uwzględniając sprawozdania specjalne Europejskiego Trybunału Obrachunkowego: nr 3/2015 pt. „Europejska gwarancja dla młodzieży: rozpoczęto wdrażanie, lecz wciąż istnieją zagrożenia”, nr 17/2015 pt. „Wsparcie Komisji na rzecz grup zadaniowych ds. młodzieży: udane przekierowanie finansowania z EFS, lecz niewystarczający nacisk na rezultaty” oraz nr 5/2017 pt. „Bezrobocie wśród młodzieży – czy polityka UE wpłynęła na zmianę sytuacji?”,
  - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 4 października 2016 r. pt. „Gwarancja dla młodzieży i inicjatywa na rzecz zatrudnienia ludzi młodych trzy lata później” (COM(2016)0646 i SWD(2016)0324),
  - uwzględniając Białą księgę Komisji w sprawie przyszłości Europy,
  - uwzględniając art. 52 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej oraz opinie Komisji Budżetowej, Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych, jak również Komisji Kultury i Edukacji (A8-0296/2017),
- A. mając na uwadze, że bezrobocie młodzieży stanowiło i nadal stanowi poważny problem w wielu państwach członkowskich, przy czym w 2016 r. liczba bezrobotnych młodych ludzi w wieku od 15 do 24 lat przekraczała w UE 4 mln; mając na uwadze, że sytuacja w Unii jest bardzo zróżnicowana;
- B. mając na uwadze, że walka z bezrobociem młodzieży jest wspólnym priorytetem politycznym Parlamentu, Komisji i państw członkowskich oraz przyczynia się do realizacji celu Unii polegającego na wzroście gospodarczym i tworzeniu miejsc pracy;

⁽¹⁾ Dz.U. C 120 z 26.4.2013, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 470.⁽³⁾ Dz.U. L 126 z 21.5.2015, s. 1.

Wtorek, 24 października 2017 r.

- C. mając na uwadze, że wysoka stopa bezrobocia młodzieży – w 2016 r. 18,8% w UE – jest szkodliwa zarówno dla społeczeństwa, jak i poszczególnych osób borykających się z tym problemem, a także wywiera trwały negatywny wpływ na zdolność do zatrudnienia, stabilność dochodów i rozwój kariery zawodowej; mając na uwadze, że kryzys gospodarczy wywarł nieproporcjonalnie duży wpływ na osoby młode, a w niektórych państwach członkowskich ponad jedna czwarta młodych ludzi pozostaje bez pracy;
- D. mając na uwadze, że aby zwalczać wysokie bezrobocie młodzieży, opracowano liczne aktywne instrumenty rynku pracy, które przyniosły różne wyniki;
- E. mając na uwadze, że istnieje też inna grupa młodych ludzi, o różnej liczebności i różnym składzie w poszczególnych państwach członkowskich, którzy nie uczęszczają do żadnej szkoły i nie biorą udziału w żadnym szkoleniu zawodowym ani nie pracują (młodzież niekształcąca się, niepracująca ani nieszkoląca się – NEET) i których można podzielić na dwie kategorie: bezrobotną młodzież NEET, czyli te osoby, które są gotowe do podjęcia pracy i aktywnie jej poszukują, oraz nieaktywną młodzież NEET, czyli młode osoby, które nie studiują, nie biorą udziału w szkoleniu zawodowym i nie szukają proaktywnie pracy;
- F. mając na uwadze, że średnio w całej UE jedynie 41,9% młodzieży NEET ma dostęp do gwarancji dla młodzieży;
- G. mając na uwadze, że od wprowadzenia w 1997 r. europejskiej strategii w dziedzinie zatrudnienia Komisja wspierała szereg działań mających na celu poprawę perspektyw zatrudnienia i edukacji⁽¹⁾ młodych osób i że po kryzysie starania UE skoncentrowały się zwłaszcza na gwarancji dla młodzieży, ustanowionej przez Radę w kwietniu 2013 r., oraz na Inicjatywie na rzecz zatrudnienia ludzi młodych (YEI), zapoczątkowanej pod koniec 2013 r.;
- H. mając na uwadze, że gwarancja dla młodzieży i Inicjatywa na rzecz zatrudnienia ludzi młodych sprawdziły się już jako najskuteczniejsze i najlepiej widoczne działania na szczeblu Unii, których celem jest przeciwdziałanie bezrobociu młodzieży;
- I. mając na uwadze, że gwarancja dla młodzieży oraz Inicjatywa na rzecz zatrudnienia ludzi młodych znacznie przyczyniły się do obniżenia stopy bezrobocia młodzieży w UE poprzez pobudzenie edukacji oraz zwiększenie popytu rynku pracy na ludzi młodych i wspieranie działań służących tworzeniu miejsc pracy; mając na uwadze, że stopa bezrobocia wśród ludzi młodych w UE-28 nadal utrzymuje się na niedopuszczalnie wysokim poziomie 17,2%⁽²⁾;
- J. mając na uwadze, że gwarancja dla młodzieży nakłada na państwa członkowskie obowiązek dopilnowania, by wszyscy młodzi ludzie w wieku poniżej 25 lat (lub w niektórych państwach członkowskich w wieku do 30 lat) otrzymali dobrą ofertę pracy oraz mieli możliwość dalszej nauki i odbycia stażu lub praktyk w ciągu czterech miesięcy od utraty pracy lub ukończenia nauki;
- K. mając na uwadze, że na osiągnięcie celów wyznaczonych w ramach gwarancji dla młodzieży mają wpływ czynniki zewnętrzne, takie jak sytuacja gospodarcza czy właściwy dla danego regionu model produkcji;
- L. mając na uwadze, że Inicjatywa na rzecz zatrudnienia ludzi młodych jest inicjatywą mającą na celu wsparcie młodzieży niekształcącej się, niepracującej ani nieszkolącej się, osób młodych długotrwale bezrobotnych oraz młodych ludzi niezarejestrowanych jako osoby poszukujące pracy w regionach, w których stopa bezrobocia młodzieży przekroczyła w 2012 r. 25%;
- M. mając na uwadze, że całkowity zatwierdzony budżet przeznaczony na Inicjatywę na rzecz zatrudnienia ludzi młodych w okresie programowania 2014–2020 wynosi 6,4 mld EUR, z czego 3,2 mld EUR pochodzi z nowej odrębnej linii budżetu UE, która ma być uzupełniona kwotą w wysokości co najmniej 3,2 mld EUR z alokacji krajowych w ramach obecnego Europejskiego Funduszu Społecznego (EFS); mając na uwadze, że w latach 2017–2020 budżet ten zostanie uzupełniony o dodatkową kwotę 1 mld EUR przeznaczoną na specjalną alokację budżetową dla Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych, którą dopełni równoważna kwota 1 mld EUR z EFS, tak aby wspierać zatrudnienie

⁽¹⁾ Mając na uwadze, że inne działania obejmują inicjatywę „Mobilna młodzież”, zapoczątkowaną we wrześniu 2010 r., inicjatywę „Szanse dla młodzieży”, zapoczątkowaną w grudniu 2011 r., oraz zespoły zadaniowe do spraw zatrudnienia ludzi młodych, wprowadzone w styczniu 2012 r.;

⁽²⁾ Stan na marzec 2017 r.: <http://ec.europa.eu/eurostat/documents/2995521/8002525/3-02052017-AP-EN.pdf/94b69232-83a9-4011-8c85-1d4311215619>

Wtorek, 24 października 2017 r.

- młodzieży w regionach najbardziej dotkniętych bezrobociem; mając na uwadze, że 500 mln EUR z tej dodatkowej kwoty ma zostać wprowadzone do budżetu na 2017 r. za pośrednictwem projektu budżetu korygującego nr 3/2017; mając na uwadze, że ostateczna wysokość środków na ten program zostanie ustalona podczas następczej rocznej procedury budżetowej;
- N. mając na uwadze, że roczne inwestycje potrzebne do wdrożenia gwarancji dla młodzieży w Europie oszacowano na 50,4 mld EUR ⁽¹⁾, co stanowi kwotę znacznie niższą niż roczne straty gospodarcze wynikające z braku zaangażowania młodych ludzi na rynku pracy w Europie, które mogą wynieść co najmniej 153 mld EUR ⁽²⁾;
- O. mając na uwadze, że aby szybciej uruchomić działania w ramach Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych, w 2015 r. postanowiono zwiększyć o 1 mld EUR środki na wstępne finansowanie Inicjatywy, co w przypadku kwalifikujących się państw członkowskich stanowiło zwiększenie z początkowego poziomu 1–1,5 % do 30 %;
- P. mając na uwadze, że cały pierwotny przydział finansowy na inicjatywę YEI skoncentrowano na latach 2014–2015, a w budżecie na 2016 r. nie przewidziano żadnych nowych środków na ten cel; mając na uwadze, że brak ciągłości finansowania inicjatywy YEI podważył sukces tego programu;
- Q. mając na uwadze, że obecny poziom finansowania, zarówno z budżetu UE, jak i z budżetów państw członkowskich, jest niewystarczający, by zaspokoić odnośne potrzeby finansowe;
- R. mając na uwadze, że gwarancja dla młodzieży i Inicjatywa na rzecz zatrudnienia ludzi młodych obejmują różne działania, gdyż gwarancja dla młodzieży ma w zamierzeniu zachęcać do przeprowadzenia reformy strukturalnej w edukacji i stanowić krótkofalowe działanie mające na celu zwalczanie bezrobocia młodzieży, podczas gdy Inicjatywa na rzecz zatrudnienia ludzi młodych jest instrumentem finansowania; mając na uwadze, że gwarancja dla młodzieży jest finansowana za pośrednictwem EFS, budżetów krajowych i Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych, podczas gdy Inicjatywa na rzecz zatrudnienia ludzi młodych pozwala na finansowanie bezpośredniego tworzenia miejsc pracy, odbywania staży i praktyk lub dalszego kształcenia dla grupy docelowej inicjatywy w kwalifikujących się regionach; mając na uwadze, że o ile gwarancja dla młodzieży ma zastosowanie we wszystkich 28 państwach członkowskich, to tylko 20 państw członkowskich kwalifikuje się do wsparcia w ramach Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych; mając wreszcie na uwadze, że działanie Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych nie ma z góry określonego czasu trwania, podczas gdy gwarancja dla młodzieży wymaga przedłożenia oferty w ciągu czterech miesięcy;
- S. mając na uwadze, że z ilościowego punktu widzenia poziom wykorzystania gwarancji dla młodzieży jest nierówny i znacznie się różni w zależności od kraju;
- T. mając na uwadze, że wdrożenie programu gwarancji dla młodzieży nie zaowocowało jak dotąd jednolitymi wynikami i doprowadziło do sytuacji utrudniających jednoznaczne określenie lub ocenę jego wkładu;
- U. mając na uwadze, że między regionami w Europie występują istotne różnice; mając na uwadze, że w niektórych przypadkach obszary o wysokim bezrobociu nie zostaną uznane za regiony kwalifikujące się do otrzymania wsparcia finansowego UE na poziomie NUTS;
- V. mając na uwadze, że wdrażanie usług integracyjnych wymienionych w gwarancji dla młodzieży jest często jedynie częściowe, nadmiernie zawęża grupę kwalifikujących się uczestników oraz zależy od istniejących możliwości i skuteczności działania publicznych służb zatrudnienia, a także od tego, jak długo trwają procedury na szczeblu europejskim; mając na uwadze, że państwa członkowskie powinny kontynuować wysiłki mające na celu wzmocnienie i reformę swoich publicznych służb zatrudnienia;
- W. mając na uwadze, że należy podkreślić rolę, jaką może odegrać Inicjatywa na rzecz zatrudnienia ludzi młodych, zwłaszcza w tych państwach członkowskich, które w dużo większym stopniu ucierpiały w wyniku kryzysu gospodarczego, finansowego i społecznego trwającego od 2007 r.; mając na uwadze, że należy podkreślić potrzebę wzmocnienia tego programu i opracowania – zarówno na szczeblu UE, jak i na szczeblu krajowym – dalszych środków uzupełniających, których celem będzie większa integracja i spójność przy jednoczesnym wzmocnieniu parytetu płci i zagwarantowaniu dostępu do programów szkoleniowych inicjowanych z myślą o stawieniu czoła nowym wyzwaniom technologicznym na rynku pracy;

⁽¹⁾ Włączenie społeczne ludzi młodych (Eurofound 2015).

⁽²⁾ Młodzież NEET – młodzież bez pracy, nauki czy szkolenia: charakterystyka, koszty i rozwiązania polityczne w Europie (Eurofound 2012).

Wtorek, 24 października 2017 r.

- X. mając na uwadze, że gwarancja dla młodzieży – będąca inwestycją w ludzi młodych – stanowi przykład budżetowania opartego na wynikach;
- Y. mając na uwadze, że w białej księdze Komisji w sprawie przyszłości Europy uznano, iż rzeczywiście w odniesieniu do bezrobocia młodzieży „istnieje (...) rozbieżności między oczekiwaniami a zdolnością UE do ich zaspokojenia” ⁽¹⁾;
- Z. mając na uwadze, że UE powinna lepiej promować i propagować działania w ramach polityki społecznej względem grupy docelowej, aby uzyskać większą widoczność swoich działań wśród ludności UE;
- AA. mając na uwadze, że kontrola przeprowadzona przez Europejski Trybunał Obrachunkowy była przedwcześnie, gdyż objęła zbyt krótki okres od uruchomienia krajowych programów gwarancji i ograniczyła się jedynie do niektórych państw członkowskich; mając na uwadze, że w tym celu bardziej użyteczne byłoby przeprowadzenie początkowej oceny wdrożenia tych programów, a dopiero potem kontroli;

Uwagi ogólne

1. zauważa, że przez cztery lata wdrażania gwarancji dla młodzieży, od 2013 do 2017 r., stopa bezrobocia młodzieży w UE spadła o ponad 7 punktów procentowych, z poziomu 23,8 % w kwietniu 2013 r. do 16,6 % w kwietniu 2017 r., co oznacza, że blisko 2 mln młodych osób nie jest już bezrobotnych; zwraca uwagę, że od momentu wdrożenia gwarancji dla młodzieży ponad 14 mln młodych ludzi wzięło udział w którymś z jej programów; ubolewa, że w wielu przypadkach spadek ten w zbyt dużej mierze wynika z faktu, iż tak wielu młodych ludzi zostało zmuszonych do poszukiwania pracy poza granicami UE, co jest stratą, którą boleśnie odczuwamy w następnych dziesięcioleciach; ubolewa też, że w połowie 2016 r. 4,2 mln młodych ludzi w UE nadal pozostawało bez pracy (18,8 % odnośnej grupy demograficznej); apeluje do państw członkowskich o skorzystanie z dostępnego wsparcia unijnego, tak aby stawić czoła temu od dawna utrzymującemu się problemowi; wzywa UE i państwa członkowskie do wdrożenia strategii spełniających wymogi i potrzeby rynku pracy poszczególnych państw członkowskich w celu utworzenia wysokiej jakości możliwości szkoleniowych oraz trwałych miejsc pracy;
2. podkreśla, że gwarancja dla młodzieży ma do odegrania ważną rolę we wspieraniu środków, które mają na celu zapewnienie bezrobotnym młodym ludziom umiejętności, doświadczenia i wiedzy niezbędnych do podejmowania długoterminowego zatrudnienia i rozpoczynania działalności gospodarczej, a także stanowi okazję, aby zaradzić niedopasowaniu umiejętności;
3. podkreśla istotną rolę edukacji i poradnictwa zawodowego w przygotowaniu młodych ludzi w zakresie etyki pracy i umiejętności wymaganych na rynku pracy; zwraca jednak uwagę, że edukacja nie tylko powinna zapewniać umiejętności i kompetencje dostosowane do potrzeb rynku pracy, ale musi również przyczynić się do rozwoju osobistego i ewolucji młodych ludzi, aby uczynić z nich aktywnych i odpowiedzialnych obywateli; w związku z tym podkreśla potrzebę wprowadzenia edukacji obywatelskiej do całego systemu kształcenia, w tym dzięki zarówno formalnym, jak i pozaformalnym metodom edukacyjnym;
4. zauważa, że stopa bezrobocia młodzieży jest tym wyższa, im niższy jest wiek i poziom wykształcenia młodych ludzi, zaś tendencja ta zaostrzyła się jeszcze w związku z kryzysem i dotknęła również młodych dorosłych powyżej 25. roku życia i bez kwalifikacji, stanowiących grupę, która może znaleźć się w sytuacji poważnego zagrożenia gospodarczego, jeśli nie zainwestuje się w szkolenie tych osób;
5. zauważa, że mimo poczynionych postępów dostęp młodych osób bezrobotnych znajdujących się w najtrudniejszej sytuacji do publicznych służb zatrudnienia wciąż jest niewystarczający oraz że osoby te, jak również młodzi ludzie z wykształceniem wyższym, najrzadziej rejestrują się jako osoby bezrobotne;
6. wyraża zaniepokojenie faktem, że młodzież NEET jest wyłączona z systemu kształcenia i rynku pracy, często nie z własnej winy; rozumie, że jest to grupa demograficzna, do której najtrudniej dotrzeć za pośrednictwem istniejących programów operacyjnych wdrażających systemy finansowania na rzecz bezrobotnej młodzieży, spośród których zbyt wiele nie oferuje odpowiedniego trwałego wynagrodzenia ani właściwych warunków pracy; uważa, że aby zapewnić osiągnięcie celów gwarancji dla młodzieży w latach 2017–2020 należy skupić szczególną uwagę na tej właśnie grupie demograficznej;

⁽¹⁾ Biała księga w sprawie przyszłości Europy, s. 13.

Wtorek, 24 października 2017 r.

7. wskazuje, że w ramach środków wspieranych przez gwarancję dla młodzieży należy także podjąć wyzwania strukturalne, przed jakimi stoją osoby młode niekształące się, niepracujące ani nieszkolące się, aby zagwarantować, że środki te będą mieć długofalowe oddziaływanie; obawia się, że programy gwarancji dla młodzieży nie dotarły jeszcze do wszystkich młodych ludzi, którzy ukończyli naukę lub stali się bezrobotni; zachęca państwa członkowskie do podejmowania – w ramach budżetów krajowych – specjalnych zobowiązań finansowych z myślą o stawieniu czoła tym wyzwaniom strukturalnym; zachęca regiony niekwalifikujące się do współfinansowania ze strony UE do uczestnictwa w gwarancji dla młodzieży;
8. podkreśla, że integracja młodzieży NEET wymaga zarówno zwiększenia skuteczności dostępnych środków, jak i zwiększenia tych środków, a także większego zaangażowania i większej mobilizacji państw członkowskich;
9. apeluje o dywersyfikację kanałów finansowania na szczeblu lokalnym, regionalnym i krajowym, aby skuteczniej docierać do wszystkich młodych ludzi; zauważa również, że władze lokalne i regionalne są już bardzo aktywne oraz że należy je wspierać w ich działaniach na rzecz młodzieży poprzez połączenie różnych kierunków działań politycznych;
10. podkreśla, że od 2012 r. gwarancja dla młodzieży wniosła pozytywny wkład w rozwiązywanie problemu bezrobocia młodzieży, ale stopa tego bezrobocia nadal utrzymuje się na niedopuszczalnie wysokim poziomie; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje zawarte przez współprawodawców porozumienie o przedłużeniu okresu obowiązywania Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych do roku 2020; zauważa jednak, że problem bezrobocia młodzieży może się utrzymywać i wobec tego należy go uwzględnić w kolejnych wieloletnich ramach finansowych (WRF), aby zagwarantować ciągłość i gospodarność;
11. podkreśla, że Inicjatywa na rzecz zatrudnienia ludzi młodych ma na celu nie tylko pobudzenie tworzenia miejsc pracy dla ludzi młodych, lecz również wspomoczenie państw członkowskich w ustanowieniu należytych systemów identyfikacji potrzeb ludzi młodych i stosownego wsparcia; podkreśla w związku z tym, że skuteczność gwarancji dla młodzieży i Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych powinna być w przyszłości oceniana na podstawie osiągnięć w zakresie stworzenia lub ulepszenia systemów państw członkowskich wspierających ludzi młodych;
12. przypomina, że gwarancja dla młodzieży korzysta ze wsparcia finansowego UE w ramach EFS oraz Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych, które stanowi uzupełnienie wkładów krajowych; popiera prace programowe podejmowane w kontekście wspólnych ram strategicznych Unii, takie jak wzajemne uczenie się, tworzenie sieci kontaktów oraz pomoc techniczna;
13. z zadowoleniem przyjmuje fakt przyspieszenia finansowania Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych w latach 2014 i 2015 oraz zwiększenie kwoty początkowych płatności zaliczkowych, tak aby zapewnić szybkie uruchomienie zasobów;
14. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że dzięki działaniom w ramach Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych zapewniono wsparcie ponad 1,4 mln młodych ludzi, a państwa członkowskie skonsolidowały operacje na kwotę ponad 4 mld EUR;
15. przypomina, że sukces inicjatywy YEI zależy od dobrego zarządzania gospodarczego w państwach członkowskich, gdyż bez sprzyjających warunków prowadzenia działalności gospodarczej, zachęt dla małych i średnich przedsiębiorstw oraz systemu kształcenia i wspierania nauki, przystosowanego do wymagań gospodarki, nie można tworzyć nowych miejsc pracy ani trwale rozwiązać problemu wysokiego bezrobocia młodzieży;
16. przyjmuje do wiadomości specjalne sprawozdanie ETO w sprawie wpływu gwarancji dla młodzieży i Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych na sytuację młodzieży w zakresie zatrudnienia i zauważa, że trzy lata po przyjęciu zalecenia Rady gwarancja dla młodzieży nie spełniła jeszcze oczekiwań; odnotowuje uwagę ETO, że niemożliwe jest dotarcie do całej młodzieży NEET, jeżeli wykorzystuje się jedynie zasoby z budżetu UE; zauważa, że obecna sytuacja nie odzwierciedla oczekiwań rozbudzonych w momencie wprowadzania gwarancji dla młodzieży, mianowicie że cała młodzież NEET w ciągu czterech miesięcy otrzyma dobrej jakości ofertę szkolenia lub zatrudnienia;
17. przypomina o wyzwaniach i możliwościach związanych z wprowadzeniem młodzieży NEET na rynek pracy; zaleca, aby Komisja, państwa członkowskie i krajowe publiczne służby zatrudnienia podejmowały dodatkowe wysiłki w celu włączenia większej liczby biernych zawodowo młodych ludzi w programy gwarancji dla młodzieży oraz utrzymania ich na rynku pracy po wygaśnięciu odpowiednich środków wsparcia;

Wtorek, 24 października 2017 r.

18. zauważa, że Inicjatywa na rzecz zatrudnienia ludzi młodych ma w zamierzeniu wspierać młodzież NEET w wieku poniżej 25 lat, która w normalnych warunkach nie otrzymuje żadnego wsparcia w zakresie zatrudnienia lub kształcenia; ubolewa, że przyjęcie Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych ma wpływ na przydział zobowiązań EFS w ramach innych programów, i podkreśla, że zasoby ze szczególnej alokacji dla Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych należy uzupełnić co najmniej taką samą kwotą ze środków EFS;

19. apeluje do państw członkowskich o dopilnowanie, aby fundusze dostępne w ramach Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych i z Europejskiego Funduszu Społecznego nie zastępowały publicznych wydatków państw członkowskich, zgodnie z art. 95 i motywem 87 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów (rozporządzenie (UE) nr 1303/2013) oraz stosownie do zasady dodatkowości; podkreśla, że programy takie jak gwarancja dla młodzieży nie mogą zastąpić własnych wysiłków państw członkowskich na rzecz walki z bezrobociem młodzieży oraz z myślą o trwałej integracji na rynku pracy;

20. podkreśla, jak ważne jest wzmocnienie współpracy między wszystkimi zainteresowanymi stronami, w tym również na szczeblu regionalnym i lokalnym, takimi jak publiczne i w stosownych przypadkach prywatne służby zatrudnienia, instytucje zajmujące się kształceniem i szkoleniem, pracodawcy, organizacje młodzieżowe oraz organizacje pozarządowe pracujące z młodzieżą, w celu dotarcia do całej grupy NEET; zachęca do silniejszej integracji zainteresowanych stron w ramach podejścia opartego na partnerstwie, z myślą o planowaniu, wdrażaniu i ocenie gwarancji dla młodzieży; apeluje o zacieśnienie współpracy między instytucjami kształcenia a przedsiębiorcami w celu rozwiązania problemu niedopasowania kwalifikacji do potrzeb rynku pracy; ponownie daje wyraz pogładowi, że podejście partnerskie ma na celu lepsze dotarcie do populacji docelowej i zapewnienie ofert dobrej jakości;

21. przypomina, że zdaniem Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP), aby gwarancja dla młodzieży była skuteczna, należy przeznaczać rocznie ok. 45 mld EUR dla UE-28; uważa, że środki te należy postrzegać jako inwestycję, ponieważ doprowadzą one do znacznego obniżenia kosztów związanych z zatrudnianiem ludzi młodych – o ile gwarancja ta będzie skuteczna;

22. apeluje do Komisji o przedstawienie wyszczególnienia krajowych wkładów w Inicjatywę na rzecz zatrudnienia ludzi młodych, jakie każde państwo członkowskie musi wnieść, aby skutecznie wdrożyć gwarancję dla młodzieży, z uwzględnieniem szacunków MOP;

23. zwraca uwagę na opóźnienie we wdrażaniu Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych, spowodowane późnym wyznaczeniem odpowiednich organów zarządzających, i uważa, że jest to wada podstawy prawnej, która zniweczyła początkowe starania o szybkie wdrożenie w drodze finansowania poprzez koncentrację wydatków na wstępie;

24. uważa, że konieczne jest ułatwienie różnorodności i dostępności finansowania oraz skupienie się na skutecznym wydatkowaniu środków, przy jednoczesnym wdrażaniu dalszych reform politycznych i reform odpowiednich służb;

25. podkreśla potrzebę dostosowania działań do potrzeb wynikających z lokalnych uwarunkowań w celu wzmocnienia ich oddziaływania, np. poprzez ściślejsze zaangażowanie przedstawicieli lokalnych pracodawców, lokalnych dostawców usług szkoleniowych i władz lokalnych; apeluje o dywersyfikację kanałów finansowania na szczeblu lokalnym, regionalnym i krajowym, aby skuteczniej docierać do wszystkich młodych ludzi z kategorii NEET;

26. przypomina, że w ramach obecnych WRF inicjatywa YEI powinna być finansowana z nowych środków finansowych, a nie w drodze przesunięć już dostępnych środków budżetowych; oczekuje ambitnych zobowiązań politycznych w kontekście kolejnych WRF;

27. jest zdania, że aby gwarancja dla młodzieży funkcjonowała właściwie, skutecznie funkcjonować muszą też publiczne służby zatrudnienia na poziomie lokalnym;

28. stanowczo wzywa do rozwijania w państwach członkowskich specjalistycznej wiedzy i potencjału w publicznych służbach zatrudnienia, tak aby wspierać osoby, które nie mogą znaleźć pracy w ciągu czterech miesięcy od uzyskania statusu bezrobotnego lub od zakończenia formalnego kształcenia; zachęca do większego zaangażowania ze strony przedsiębiorstw oraz stowarzyszeń branżowych w odniesieniu do wdrażania tego programu;

29. ubolewa nad faktem, że większość młodzieży NEET w UE nie ma dostępu do żadnego programu gwarancji dla młodzieży, między innymi ze względu na to, że na ogół osoby te nie są zarejestrowane w publicznych służbach zatrudnienia; zwraca się do Rady, aby rozważyła kontynuowanie wymiany uczących się osób w ramach istniejącej sieci publicznych służb zatrudnienia w dążeniu do opracowania strategii opartych na najlepszych praktykach, mających na celu dotarcie do młodzieży NEET i jej wspieranie;

Wtorek, 24 października 2017 r.

30. z zadowoleniem przyjmuje sprawozdanie specjalne ETO nr 5/2017 oraz wzywa Komisję i państwa członkowskie do pełnego wdrożenia wynikających zeń zaleceń, aby zwiększyć zasięg programów gwarancji dla młodzieży i poprawić ich skuteczność;
31. podkreśla, że należy wspierać rozwój punktów kompleksowej obsługi, aby spotęgować pozytywne skutki gwarancji dla młodzieży dzięki zagwarantowaniu dostępności wszystkich usług i poradnictwa dla ludzi młodych w jednym miejscu;
32. zwraca uwagę, że brak widoczności poszczególnych programów gwarancji dla młodzieży może utrudniać dotarcie do wszystkich młodych ludzi; zaleca zwiększenie możliwości finansowania lokalnych kampanii organizowanych we współpracy ze wszystkimi partnerami na szczeblu lokalnym, w tym z organizacjami młodzieżowymi, a także wspieranie rozwoju platform dla młodych ludzi służących zarejestrowaniu się w programie; zaleca, aby informacje na temat gwarancji dla młodzieży były dostępne i zrozumiałe dla wszystkich;
33. zaleca państwom członkowskim dopilnowanie, aby ich oferty były dobrej jakości; podkreśla dla przykładu, że przedstawiane propozycje powinny m.in. odpowiadać profilom uczestników oraz popytowi na rynku pracy, tak aby umożliwić im zrównoważoną i możliwie trwałą integrację na rynku pracy;
34. zauważa z ubolewaniem, że większość państw członkowskich nie ustanowiła definicji oferty pracy „dobrej jakości”; apeluje, by państwa członkowskie oraz Komisja – w ramach unijnego Komitetu ds. Zatrudnienia (EMCO) – korzystały z istniejących sieci z myślą o podjęciu działań i opracowaniu wspólnych uzgodnionych cech tego pojęcia przy uwzględnieniu europejskich ram jakości staży, wspólnego oświadczenia europejskich partnerów społecznych dotyczącego wspólnej wizji koncepcji przygotowania zawodowego oraz orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sprawie niepewnych form zatrudnienia; wzywa też państwa członkowskie i Komisję do zadbania o to, by wspomniane cechy opierały się na ofercie odpowiadającej poziomowi kwalifikacji i profilowi uczestników programu oraz potrzebom rynku pracy, dając szansę na podjęcie pracy pozwalającej na utrzymanie się oraz uzyskanie ochrony socjalnej i perspektyw rozwojowych, co doprowadzi do zrównoważonej i dopasowanej integracji na rynku pracy; z zadowoleniem przyjmuje zalecenie Europejskiego Trybunału Obrachunkowego zawarte w sprawozdaniu specjalnym nr 5/2017, w którym mowa o zwróceniu większej uwagi na poprawę jakości ofert;
35. apeluje do Komisji o zaproponowanie, we współpracy z Komitetem ds. Zatrudnienia, norm dotyczących kryteriów jakościowych odnoszących się do przyszłych ofert składanych w ramach gwarancji dla młodzieży; wskazuje na potrzebę określenia ram jakościowych obejmujących standardy jakości dla takich ofert;
36. zauważa, że osiągnięcie celu, jakim jest zapewnienie dobrej oferty i ciągłego zatrudnienia wszystkim młodym ludziom w wieku do 24 lat, wymaga znacznie większych zasobów ludzkich, technicznych i finansowych; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w kilku państwach członkowskich podniesiono do 30 lat maksymalny wiek młodych ludzi kwalifikujących się do otrzymywania wsparcia w ramach gwarancji dla młodzieży;
37. opowiada się za tym, aby młodzi ludzie objęci programem gwarancji dla młodzieży w dalszym ciągu odprowadzali składki na rzecz systemów zabezpieczenia społecznego i pracowniczego w swoim państwie członkowskim oraz mieli dostęp do tych systemów, a tym samym wzmacniali wspólne poczucie odpowiedzialności wszystkich zaangażowanych stron, a przede wszystkim ludzi młodych i pracodawców;
38. podkreśla, że środki w ramach gwarancji dla młodzieży są prawdopodobnie skuteczniejsze i bardziej opłacalne wtedy, gdy wspiera się młodych ludzi we wchodzeniu na rynek pracy z myślą o zapewnieniu im możliwości trwałego zatrudnienia i wzrostu wynagrodzeń;
39. podkreśla, że młodzież NEET jest heterogeniczną i zróżnicowaną grupą oraz że programy są skuteczniejsze i bardziej opłacalne, jeśli są ukierunkowane na określone wyzwania; w związku z tym podkreśla potrzebę opracowania kompleksowych strategii z wyraźnymi celami i z myślą o dotarciu do wszystkich kategorii młodzieży NEET; podkreśla potrzebę przedstawienia zindywidualizowanych rozwiązań dzięki uwzględnieniu kontekstu lokalnego i regionalnego, np. poprzez ściślejsze zaangażowanie przedstawicieli lokalnych pracodawców, lokalnych dostawców usług szkoleniowych i władz lokalnych; apeluje do państw członkowskich o planowanie indywidualnej ścieżki każdego kandydata przy jednoczesnym zapewnieniu krajowym publicznym służbom zatrudnienia elastyczności potrzebnej im do dostosowania modeli profilowania;

Wtorek, 24 października 2017 r.

40. apeluje do państw członkowskich o opracowanie odpowiednich strategii działań popularyzatorskich oraz o intensyfikację wysiłków mających na celu zidentyfikowanie wszystkich osób zaliczających się do kategorii NEET, zwłaszcza osób nieaktywnych, które nie są objęte istniejącymi systemami, w celu zarejestrowania tych osób i monitorowania sytuacji młodych ludzi kończących uczestnictwo w programie gwarancji dla młodzieży w określonych odstępach czasowych (po 6, 12 i 18 miesiącach) z myślą o promowaniu trwałej integracji młodzieży NEET na rynku pracy; podkreśla potrzebę znalezienia indywidualnych rozwiązań dla zróżnicowanej grupy młodych ludzi, jak i potrzebę uznania za główną grupę docelową niezarejestrowanych osób zaliczających się do kategorii NEET; apeluje do państw członkowskich o zadbanie o to, by dostępne środki z EFS nie zastępowały wydatków publicznych, a także zauważa, iż wystarczająco wysoki wzrost gospodarczy jest podstawowym warunkiem udanej integracji młodzieży NEET na rynku pracy;

41. wzywa państwa członkowskie i Komisję do oceny braków oraz do przeprowadzenia badania rynku przed wprowadzeniem systemów przewidzianych w ramach gwarancji dla młodzieży, co pozwoli uniknąć prowadzenia niepotrzebnych szkoleń lub czasowego wykorzystywania praktykantów bez jakiegokolwiek możliwości przyszłego zatrudnienia;

42. zachęca Komisję i Radę, by rozważyły wprowadzenie proaktywnych inicjatyw przejściowych, takich jak ukierunkowanie zawodowe, poradnictwo zawodowe i informacje o rynku pracy, a także służb wspierających w szkołach i biur karier na uniwersytetach, tak aby ułatwić młodym ludziom podjęcie pracy dzięki wyposażeniu ich w umiejętności konieczne do podjęcia pracy i zarządzania przebiegiem własnej kariery zawodowej;

43. zwraca uwagę, że brak widoczności poszczególnych programów gwarancji dla młodzieży może utrudniać dotarcie do wszystkich młodych ludzi; zaleca podjęcie działań w celu zwiększenia możliwości finansowania lokalnych kampanii organizowanych we współpracy ze wszystkimi właściwymi partnerami na szczeblu lokalnym, w tym z organizacjami młodzieżowymi, a także w celu wspierania rozwoju platform, za pomocą których młodzi ludzie zgłaszają się do programów; zaleca, aby informacje na temat gwarancji dla młodzieży były dostępne i zrozumiałe dla wszystkich;

44. zauważa, że niedopasowanie dostępnych umiejętności do potrzeb rynku pracy wciąż stanowi wyzwanie; zwraca się do Komisji z wnioskiem o promowanie, w ramach unijnego Komitetu ds. Zatrudnienia, wymiany najlepszych praktyk między państwami członkowskimi i zainteresowanymi podmiotami funkcjonującymi w tych państwach, aby możliwe było rozwiązanie tego problemu;

45. jest zdania, że problem niedopasowania kwalifikacji do potrzeb rynku pracy można rozwiązać dzięki dokładniejszemu określeniu kompetencji poszczególnych osób oraz poprzez wyeliminowanie braków w krajowych systemach szkoleniowych; podkreśla, że większa mobilność młodych ludzi może podnieść poziom ich kwalifikacji, a w połączeniu z uznawaniem już zdobytych kwalifikacji – przyczynić się do rozwiązania występującego obecnie problemu geograficznego niedopasowania kwalifikacji do potrzeb rynku pracy; w związku z tym zachęca państwa członkowskie do częstszego korzystania z portalu EURES;

46. podkreśla, że umiejętności z zakresu ICT mogłyby w dużym stopniu przyczynić się do tworzenia trwałych miejsc pracy, i w związku z tym wzywa państwa członkowskie do włączenia do planów wdrożenia gwarancji dla młodzieży skutecznych działań na rzecz doskonalenia umiejętności z zakresu ICT oraz umiejętności cyfrowych;

47. zauważa, że potrzebne jest bardziej zróżnicowane i zindywidualizowane podejście do świadczenia usług na rzecz poszczególnych grup wśród młodzieży w celu unikania postaw wybiórczych i dyskryminujących oraz selektywnego dobierania; apeluje o docieranie w sposób bardziej zdecydowany i ukierunkowany oraz bez barier do młodzieży borykającej się z wielorakimi przeszkodami i do osób najbardziej oddalonych od rynku pracy; w związku z tym podkreśla znaczenie, jakie ma skuteczna koordynacja gwarancji dla młodzieży z innymi strategiami politycznymi, takimi jak polityka antidyskryminacyjna, oraz rozszerzenie zakresu działań proponowanych w ofertach, których podstawą jest gwarancja dla młodzieży;

48. uważa, że kwestię bezrobocia wśród młodzieży od początku należy traktować priorytetowo w przyszłych programach operacyjnych europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych;

Wdrażanie i monitorowanie

49. zauważa, że wdrażanie gwarancji dla młodzieży jest monitorowane przy pomocy europejskiego semestru, analiz Komitetu ds. Zatrudnienia i wyspecjalizowanej ramy wskaźników opracowanej przez Komitet ds. Zatrudnienia wspólnie z Komisją; apeluje do Rady o wspieranie państw członkowskich w poprawie jakości danych sprawozdawczych;

Wtorek, 24 października 2017 r.

50. zwraca uwagę, że brak informacji na temat potencjalnych kosztów wdrożenia programu w danym państwie członkowskim może prowadzić do przeznaczania niewystarczających środków finansowych na wdrażanie tego programu i osiągnięcie jego celów; apeluje do państw członkowskich o sporządzenie przeglądu kosztów wdrożenia gwarancji dla młodzieży zgodnie z zaleceniem zawartym w specjalnym sprawozdaniu ETO nr 5/2017;

51. podkreśla, że przydzielanie niezbędnych zasobów i ocena łącznego finansowania to czynności ważne z punktu widzenia udanego wdrożenia programów gwarancji dla młodzieży, zwłaszcza że na ocenę łącznego finansowania mogą wpływać trudności z rozróżnieniem różnych rodzajów działań ukierunkowanych na młodzież na szczeblu krajowym;

52. apeluje do Komisji o udostępnienie dokładniejszych informacji na temat opłacalności gwarancji dla młodzieży oraz na temat tego, jak proces wdrażania programu jest monitorowany w państwach członkowskich, a także o przedstawianie kompleksowych sprawozdań rocznych na ten temat;

53. podkreśla, że potrzebne są skuteczne mechanizmy omawiania i rozwiązywania trudności napotykanych podczas wdrażania gwarancji dla młodzieży; podkreśla potrzebę zdecydowanego, ale realistycznego oraz dającego się zrealizować politycznego i finansowego zobowiązania ze strony państw członkowskich, aby w pełni wdrożyć gwarancję dla młodzieży, w tym również poprzez zadbanie o mechanizmy wczesnego reagowania, wysoką jakość miejsc pracy, oferty w zakresie dalszej edukacji i szkoleń, jasne kryteria kwalifikowalności oraz budowanie partnerstwa z zainteresowanymi podmiotami; podkreśla, że należy tego dokonać za pomocą skutecznych działań popularyzatorskich, wzmocnienia – w razie potrzeby – zdolności administracyjnych, uwzględnienia uwarunkowań lokalnych, ułatwienia podnoszenia kwalifikacji oraz ustanowienia odpowiednich struktur na potrzeby monitorowania i oceny podczas wdrażania wspomnianych środków oraz po zakończeniu ich wdrażania;

54. apeluje o skuteczny wielostronny nadzór nad przestrzeganiem zalecenia Rady w sprawie ustanowienia gwarancji dla młodzieży w ramach europejskiego semestru oraz o uwzględnienie – w stosownych przypadkach – zaleceń dla poszczególnych krajów;

55. ponownie podkreśla swoje zobowiązanie do ścisłego monitorowania wszystkich działań państw członkowskich zmierzających do urzeczywistnienia gwarancji dla młodzieży oraz zwraca się do organizacji młodzieżowych o regularne przekazywanie Parlamentowi wyników ich analiz dotyczących działań podejmowanych przez państwa członkowskie; apeluje do państw członkowskich i Komisji o zaangażowanie zainteresowanych podmiotów młodzieżowych w kształtowanie polityki; przypomina, że włączenie organizacji młodzieżowych w komunikowanie, wdrażanie i ocenę gwarancji dla młodzieży jest kluczowe dla jej powodzenia;

56. zauważa pewne opóźnienia w realizacji Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych w państwach członkowskich, głównie ze względów proceduralnych i przyczyn strukturalnych; wyraża zaniepokojenie poziomem absorpcji w państwach członkowskich prefinansowania przeznaczonego na wdrażanie Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych; apeluje wobec tego o pilne podjęcie działań przez właściwe organy państw członkowskich, aby w pełni i w sposób terminowy wykorzystać zasoby dostępne na przeciwdziałanie zjawisku bezrobocia wśród ludzi młodych; jest zdania, że państwa członkowskie muszą podjąć – w ramach budżetów krajowych – dodatkowe zobowiązania finansowe w celu stawieniu czoła tym wyzwaniom strukturalnym;

57. z zadowoleniem przyjmuje współpracę Komisji z państwami członkowskimi przy wskazywaniu i rozpowszechnianiu przykładów dobrych praktyk w zakresie monitorowania i sprawozdawczości na podstawie systemów obowiązujących w państwach członkowskich; przypomina Komisji, że porównywalność danych nadal ma w tym względzie kluczowe znaczenie;

58. zaleca Komisji kontynuację określania i rozpowszechniania dobrych praktyk w zakresie monitorowania i sprawozdawczości, tak aby rezultaty państw członkowskich mogły być zgłaszane w sposób spójny i wiarygodny oraz poddawane harmonijnej ocenie również pod względem jakościowym; zaleca w szczególności regularną dostępność dobrej jakości danych umożliwiających państwu członkowskim prowadzenie bardziej konkretnej i skutecznej polityki na rzecz młodzieży, w tym poprzez monitorowanie uczestników, którzy opuszczają system gwarancji dla młodzieży, tak aby zminimalizować liczbę przypadków opuszczania programów i niekorzystania z nich;

59. wzywa Komisję do wzmocnienia sposobu realizacji przez państwa członkowskie programów zatwierdzonych w ramach gwarancji dla młodzieży oraz do wprowadzenia przejrzystego i kompleksowego systemu monitorowania w oparciu o otwarte dane, obejmującego kwestię opłacalności, reformy strukturalne oraz działania spersonalizowane;

Wtorek, 24 października 2017 r.

60. proponuje przeprowadzanie w każdym z państw członkowskich analizy ex ante, aby ustalić konkretne cele, cele szczegółowe i horyzont czasowy związany z oczekiwanymi rezultatami programów gwarancji dla młodzieży; sugeruje też unikanie sytuacji podwójnego finansowania;

61. zachęca do wymiany najlepszych praktyk poprzez Komitet ds. Zatrudnienia oraz program wzajemnego uczenia się w ramach europejskiej strategii zatrudnienia; w związku z tym zwraca uwagę na znaczenie wzajemnego uczenia się mającego na celu aktywizację grup szczególnie wrażliwych;

62. wyraża zaniepokojenie faktem, że dane dotyczące beneficjentów, wyników i rezultatów Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych są skąpe i często sprzeczne; apeluje do Komisji i państw członkowskich o podjęcie niezbędnych działań w celu ustanowienia bardziej nowoczesnych systemów monitorowania pozostałych środków finansowych Inicjatywy, które pociągałyby za sobą mniejsze obciążenia administracyjne;

63. apeluje o skupienie się na rezultatach uzyskanych dzięki Inicjatywie na rzecz zatrudnienia ludzi młodych poprzez określenie konkretnych wskaźników w postaci reform przeprowadzonych w państwach członkowskich, wiedzy i umiejętności zdobytych dzięki programowi oraz liczby zaoferowanych stałych ofert pracy; sugeruje ponadto, by doświadczenie wybranego mentora w określonym zawodzie było dopasowane do umiejętności, jakich potrzebują odpowiednie osoby ubiegające się o pracę;

64. apeluje do państw członkowskich o usprawnienie systemów monitorowania i sprawozdawczości, aby cele gwarancji dla młodzieży uczynić bardziej wymiernymi, ułatwić opracowywanie strategii aktywizacji ludzi młodych, które są w większym stopniu sprawdzone empirycznie, oraz w szczególności poprawić zdolności w zakresie obserwacji wyników osiągniętych przez osoby kończące uczestnictwo w gwarancji dla młodzieży w celu maksymalnego ograniczenia liczby przypadków nieznanego zakończenia udziału oraz z myślą o posiadaniu danych na temat aktualnej sytuacji byłych uczestników programu; apeluje do Komisji o zrewidowanie wytycznych dotyczących gromadzenia danych, a do państw członkowskich – o dokonanie przeglądu poziomów bazowych i celów, aby zminimalizować ryzyko zawyżania wyników;

65. odnotowuje, że dla niektórych państw członkowskich gwarancja dla młodzieży stała się motorem polityki reform oraz lepszej koordynacji w dziedzinie zatrudnienia i kształcenia; podkreśla, jak ważne jest ustalanie realistycznych i wymiernych celów, kiedy promuje się strategię i ramy takie jak gwarancja dla młodzieży, określenie najważniejszych wyzwań i odpowiednich działań, jakie należy podjąć, aby im sprostać, a także dokonanie oceny tych wyzwań pod kątem poprawy zdolności do zatrudnienia; zauważa, że w niektórych okolicznościach trudno jest dokładnie określić i ocenić dotychczasowy wkład gwarancji dla młodzieży oraz że wiarygodne dane statystyczne powinny pomóc państwom członkowskim w opracowywaniu bardziej realistycznych i skuteczniejszych strategii na rzecz młodzieży bez rozbudzania nadmiernych oczekiwań;

66. uznaje znaczące wysiłki podejmowane przez wiele państw członkowskich w celu wdrożenia gwarancji dla młodzieży; zauważa jednak, że większość reform nie została jeszcze w pełni wdrożona, zwłaszcza w zakresie nawiązywania współpracy z partnerami społecznymi i młodymi ludźmi na etapie opracowywania, wdrażania i oceny środków podejmowanych w ramach gwarancji dla młodzieży oraz wspierania osób borykających się z wieloma przeszkodami; stwierdza, że w długiej perspektywie osiągnięcie celów gwarancji dla młodzieży wymaga znaczących wysiłków i zasobów finansowych;

67. stwierdza, że wielokrotne korzystanie z gwarancji dla młodzieży nie może stanowić przeszkody dla idei aktywizacji na rynku pracy i celu polegającego na przejściu do stałego zatrudnienia; apeluje do Rady o skorzystanie z okazji, jaką jest przegląd wieloletnich ram finansowych, aby przeznaczyć odpowiednie zasoby na program gwarancji dla młodzieży; apeluje do państw członkowskich o zadbanie o to, aby młodzi ludzie, w tym również osoby do 30. roku życia, otrzymywali oferty dobrej jakości, dostosowane do ich indywidualnego profilu, poziomu kwalifikacji i zapotrzebowania na rynku pracy, by powstawały stałe miejsca pracy i by zapobiegać wielokrotnemu korzystaniu z gwarancji dla młodzieży;

68. uważa, że aby ocenić skuteczność programów, konieczne jest dokonanie oceny wszystkich aspektów, w tym stosunku wartości do ceny tych programów; odnotowuje wcześniejsze szacunki przekazane przez Międzynarodową Organizację Pracy i Eurofound oraz zwraca się do Komisji o potwierdzenie lub aktualizację tych prognoz;

Wtorek, 24 października 2017 r.

69. opowiada się za dokonaniem w każdym państwie członkowskim oceny skuteczności gwarancji dla młodzieży, aby zapobiec sytuacjom wyzysku młodzieży przez niektóre przedsiębiorstwa, które za pośrednictwem pseudomechanizmów szkoleniowych wykorzystują siłę roboczą finansowaną przez sektor publiczny; w tym celu proponuje monitorowanie perspektyw zatrudnienia młodzieży objętej programem po jego zakończeniu oraz utworzenie mechanizmów, w ramach których od pracodawców zaangażowanych w program, czy to w sektorze publicznym, czy też prywatnym, będzie się wymagać zamiany minimalnego odsetka umów o staż na umowy o pracę jako warunek dalszego uczestnictwa w programie;

70. zauważa, że Komisja ma dokonać oceny inicjatywy YEI do końca 2017 r., a także oczekuje sprawnego wprowadzenia niezbędnych zmian, aby zagwarantować udane wdrażanie; podkreśla znaczenie ciągłej oceny skuteczności tej inicjatywy przez odpowiednie zainteresowane strony, w tym organizacje młodzieżowe;

71. podkreśla potrzebę wprowadzenia systemu wskaźników i środków służących ocenie i monitorowaniu skuteczności zarówno publicznych systemów zatrudnienia, jak i gwarancji dla młodzieży, ponieważ nawet jeśli przewidziano taki system od samego początku, nadal istnieje wiele niedociągnięć;

72. domaga się, by uczestnicy programu byli należycie informowani o procedurach, których należy przestrzegać w przypadku zgłoszenia nadużycia instrumentu, a także by podjęto odpowiednie środki w celu zagwarantowania im niezbędnej ochrony zgodnie z planem;

73. apeluje o efektywną i przejrzystą kontrolę, sprawozdawczość i monitorowanie wydawania przydzielonych funduszy na szczeblu europejskim i krajowym w celu zapobiegania nadużyciom i marnotrawstwu zasobów;

Usprawnienia, jakie należy wprowadzić

74. podkreśla konieczność zagwarantowania długoterminowego zobowiązania poprzez ambitne programowanie i stabilne finansowanie zarówno z budżetu UE, jak i budżetów krajowych, aby umożliwić pełny dostęp wszystkim młodym ludziom w UE, którzy nie kształcą się, nie pracują ani nie szkolą się;

75. przypomina o znaczeniu współpracy między wszystkimi szczeblami sprawowania rządów (UE, państwa członkowskie i podmioty lokalne) oraz udzielanej przez Komisję pomocy technicznej z myślą o skutecznym wdrażaniu gwarancji dla młodzieży;

76. podkreśla potrzebę tworzenia i rozwijania wysokiej jakości poradnictwa zawodowego przez całe życie przy aktywnym zaangażowaniu rodzin, aby pomagać młodym ludziom w dokonywaniu lepszych wyborów dotyczących ich edukacji i kariery zawodowej;

77. zauważa, że w komunikacie z października 2016 r. Komisja wyciąga wnioski o konieczności zwiększenia skuteczności Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych; uważa, że cel ten należy osiągnąć przez zapewnienie trwałej integracji młodzieży NEET na rynku pracy oraz przez wyznaczenie celów odzwierciedlających zróżnicowany skład grupy młodzieży NEET, przewidujących określone przemysłane działania kierowane do każdej podgrupy docelowej; zauważa, że korzystanie dodatkowo z innych programów EFS w celu zagwarantowania trwałej integracji młodzieży NEET mogłoby poprawić skuteczność;

78. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby sprostały oczekiwaniom poprzez ustalenie realistycznych i możliwych do osiągnięcia celów i założeń, aby dokonały oceny różnic, przeanalizowały rynek przed rozpoczęciem realizacji programów, aby usprawniły systemy nadzoru i zgłaszania oraz aby poprawiły jakość danych, tak by wyniki mogły być mierzone w sposób skuteczny;

79. apeluje do Komisji i państw członkowskich o zapewnienie dostępności wystarczającego finansowania w celu zagwarantowania udanej integracji wszystkich młodych pracowników, którzy są bezrobotni lub nie mają dostępu do odpowiedniej oferty szkolenia lub kształcenia; podkreśla, że w celu zapewnienia trwałych wyników gwarancja dla młodzieży powinna opierać się na dostępnych dowodach i doświadczeniach oraz być kontynuowana w długim terminie; zaznacza, że wymaga to zwiększenia funduszy publicznych dostępnych na cele aktywnej polityki rynku pracy na szczeblu UE i państw członkowskich;

80. wzywa państwa członkowskie, aby przeprowadziły odpowiednią analizę kosztów krajowych programów gwarancji dla młodzieży, reagowały na oczekiwania poprzez wyznaczanie realistycznych i osiągalnych celów, uruchomiły dodatkowe zasoby z budżetów krajowych oraz zwiększyły finansowanie publicznych służb zatrudnienia w celu umożliwienia im wykonywania dodatkowych obowiązków związanych z wdrażaniem inicjatywy YEI;

Wtorek, 24 października 2017 r.

81. wzywa państwa członkowskie do udostępniania danych dotyczących działań następczych, aby możliwa była ocena długoterminowej zrównoważoności wyników pod względem jakościowym i ilościowym oraz aby ułatwić opracowanie polityki młodzieżowej w większym stopniu sprawdzonej empirycznie; apeluje o większą przejrzystość i spójność w gromadzeniu danych, co obejmuje również gromadzenie danych segregowanych według kryterium płci, we wszystkich państwach członkowskich; odnotowuje, że trwałość pozytywnych przypadków opuszczenia systemu gwarancji dla młodzieży ulega postępującemu pogorszeniu ⁽¹⁾;

82. apeluje do Komisji o dokonanie szczegółowej analizy skutków stosowania środków wdrażanych w państwach członkowskich, wyodrębnienie najskuteczniejszych rozwiązań oraz o przedstawienie na tej podstawie zaleceń dla państw członkowskich, dotyczących sposobów uzyskiwania lepszych rezultatów o wyższym stopniu skuteczności;

o

o o

83. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji i Trybunałowi Obrachunkowemu.

⁽¹⁾ Sprawozdanie specjalne ETO nr 5/2017, ust. 164.